

Pedagogická fakulta Univerzita Hradec Králové

Posudek oponenta práce

Jméno autora: Ing. Martin Weisbauer

Název práce: Reflexe II. vatikánského koncilu v životě služebnice Boží sestry Elišky Pretschnerové

Cíl, téma a obsah práce:

Zaměření práce na život a dílo sestry Elišky Pretschnerové oponent hodnotí velmi **pozitivně** z několika důvodů. Předně má téma vztah ke královéhradecké diecézi a může nabývat na důležitosti s ohledem na dějinné utváření její vlastní identity (coby konkrétní partikulární církve – navíc v jejím spojení s církví dovršenou ve slávě). Dalším pozitivem je akcentování vztahu tematiky práce k II. vatikánskému koncilu – sestra Eliška může v době sporů o interpretaci koncilu reprezentovat postoj, který ukazuje koncilní dílo ve vztahu k jeho poslednímu cíli, jímž je posvěcení člověka. Nakonec je téma vhodné i proto, že koresponduje s osobním zaujetím autora a jeho zakotvením ve františkánské spiritualitě.

K vlastnímu obsahu práce lze říci, že srozumitelně (byť často spíše popularizujícím způsobem) postihuje přínos Elišky Pretschnerové. Nepřímo tak potvrzuje, že její příp. blahořečení by mělo dobré důvody, neboť by ukazovalo, co znamená a jak se projevuje svatost v kontextu sporů o poselství koncilu, hledání křesťanského vztahu ke světu, postoje k politické totalitě a k názorovým prnutím uprostřed církevního společenství.

U kvalifikační práce bakalářského typu v zásadě nemusí vadit ani „neproblematizující“ přístup k tematice, který se v práci projevuje. (Přestože by bylo třeba prohloubit a zdůvodnit některé hodnotící výpovědi.)

Jako problematickou však oponent shledává formální stránku práce, viz níže.

Práce s literaturou:

Práce je závislá jen **na několika málo zdrojích**. Jakkoliv je zřejmé, že textů pojednávajících o Elišce Pretschnerové je poskrovnu, přesto – dle názoru oponenta – autor dostatečně nevyužil zdroje zohledňující širší kontext. Jestliže v pojednání o koncilu odkazuje především na předmluvy ke koncilním dokumentům, pak se to může jevit jako nedostatečné. Zarážející je také to, že **v celé 3. kapitole je pouze jediný odkaz na literaturu**. Ten navíc působí dosti nejednoznačně (Tamtéž, 37; viz s. 18). Opravdu odkazuje na neoficiální publikaci „*Jak jsme znaly i neznaly osobnost naší spolusestry SM Elišky Pretschnerové OSF*“ nebo spíše na knihu Petra Piňhy *Přišla jsem vám sloužit* (Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2008)? Ta ostatně tvoří téměř jediný zdroj kapitoly předchozí. V daném kontextu se ukazuje, že odborné zpracování problematiky by vyžadovalo historické bádání v archivech (včetně zahraničních).

Práce je zaměřena: Teoreticky.

Jazyková a stylistická úroveň práce: Je dostačující, občas se nevhodně vyskytují hovorové výrazy (s. 18: „Tím sestra Eliška oprášila základy kongregace.“)

Rozsah práce: Je dostačující.

Formální stránka práce:

Jako problematické oponent vnímá zejména **způsob odkazování** na jednotlivé zdroje. I když autor odkazuje na samostatné části monografií a citace v nich obsažené (na jednotlivé kapitoly se samostatným autorstvím, na deník sestry Elišky, na vzpomínky spolusester), v poznámce pod čarou uvádí pouze údaje týkající se celé knihy. Velmi zjevné to je v kapitole 2. a 4. Mnohé důležité výpovědi (jako např. ve 4. odstavci na s. 12 nebo v pojednání téměř celé 3. kapitoly o historii kongregace) neopírá o žádný zdroj. Co by bylo možné akceptovat v rámci referátu, to se

ve kvalifikační práci jeví jako nedostatečné. Dle názoru oponenta by měl autor zmíněné nedostatky vysvětlit při obhajobě.

Celkové hodnocení:

Při celkovém hodnocení je oponent v nelehké situaci. Na jedné straně výrazně oceňuje zaměření práce (text práce by se dle něho mohl stát podkladem např. pro popularizující internetové stránky o sestře Elišce), na druhé straně nemůže přehlížet poměrně závažné formální nedostatky. Doporučuje tak autorovi textu, aby zmíněné nedostatky vysvětlil v průběhu obhajoby.

V Hořiněvsi 17. května 2016

Jan Hojda, Th.D.